

En lep pozdrav celotnega uredništva!

Če ste se že spraševali, kje so letošnje Stezice, se vam zahvaljujemo in vam odgovarjamo – finance. Grešno bi vas bilo moriti, kako nismo in nismo našli pokrovitelja, in ko smo ga že, še vedno ni šlo vse gladko. Velja zapisati »javno zahvalo« Boštjanu Vircu, brez katerega Stezice še ne bi izšle.

Ob začetku šolskega leta smo imeli visokoleteče namere, pa nam še zdaj ni jasno, kako je zemlja lahko tako trda. Hoteli smo spremeniti celotno podobo Stezic (zunanji videz, vsebina, fotografije, nove rubrike), pa ni šlo (finance), a se trudimo in upi še niso izgubljeni.

Vse to, kar imate na naslednjih straneh, so le začetniški poskusi o nečem, čemur se reče, da se greš novinarstvo. Hvaležni smo vam za vse nasvete (novo ime, rubrike...) in vas vabimo k sodelovanju. Povečali bomo letne izvide, zato so vsi prispevki dobrodošli!

In kakor pravi Janez Čuček – ostanite še naprej z nami in nasvidenje!

Nina Štampohar, 1. e

Št. št. _____

(ime in naziv izobraževalne organizacije)

OBVESTILO O USPEHU V OCENJEVALNEM OBDOBJU

Učenci/ke **UREDNIŠTVO STEZIC** je bil v času od **1. 9. 89** do **31. 12. 89**

negativno ocenjen pri naslednjih predmetih:
IZDAVANJE STEZIC

Dne _____

Izrečen vzgojni ukrep _____

je bil učencu/ki v skladu s z _____

členom statuta naše izobraževalne organizacije

Potrjujem prejem obvestila: **Novo mesto**, dne **22. 12. 1989**

M. P. _____

(Podpis ravnatelja)

379-CKVI-2784 m UD 2099 98

Založila Del. zal. Slov. — Obr. 1,61

POZOR!

Bralce obveščava o spremembi uredništva Stezic. Delo glavne in odgovorne urednice bosta prevzeli Nina Štampohar in Vanja Šepc iz 1. e.

bivši urednici
Sabina Novak in
Joži Unetič, 3. a

JE ŽIVLJENJE RES TAKO, KOT
HISLIMO DA JE?

GLEDAM HOJE ŽIVLJENJE S SVOJINI OČMI
IN TI S SVOJIMI.

IN GLEDAM TUDI TVOJE ŽIVLJENJE

IN NE VEM, KATERO OD

OBEH JE BOLJ PRAVO?!

IN ČE MI BOŠ NEKEGA DNE

REKEL NAJ ĚIVIH KOT TI,

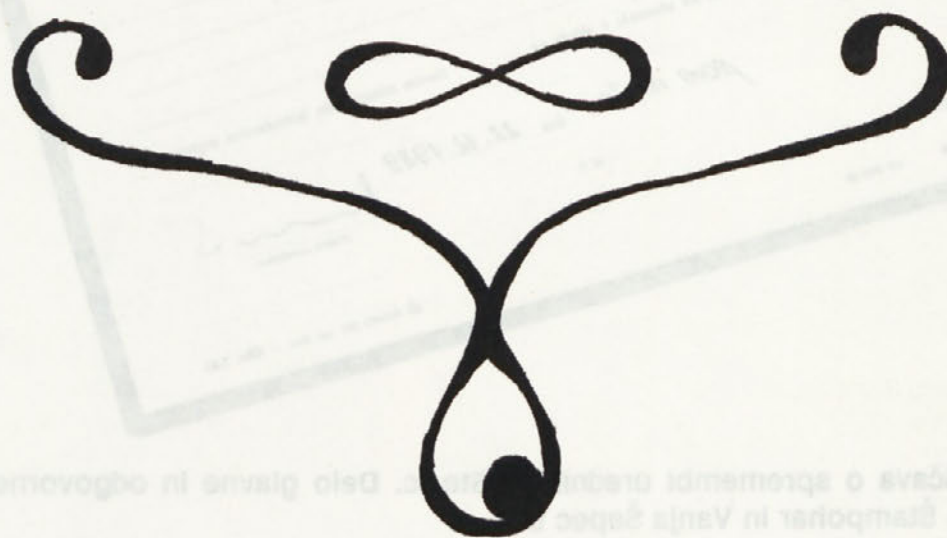
KER JE PAČ TAKO PRAV,

TI NE BOM VERJELA IN

BOM ODŠLA.

D 1997/6705

PROBLEMI GIMNAZIJE

ŠOLSKI KOLEDAR

I. POLLETJE

1. ocenjevalno obdobje (od 1. 9. 1989 do 16. 11. 1989)

- ocenjevalna konferenca 16. 11.
- roditeljski sestanek 28. 9. in govorilna ura 19. 10.

2. ocenjevalno obdobje (od 17. 11. 1989 do 19. 1. 1990)

- ocenjevalna konferenca 18. 1.
- zimske počitnice – 2. termin (od 22. 1. do 4. 2.)

II. POLLETJE

3. ocenjevalno obdobje (od 5. 2. do 12. 4.)

- ocenjevalna konferenca 12. 4.

4. ocenjevalno obdobje (od 13. 4. do 22. 6.)

- zaključek pouka *predvidoma* 22. 6.

Pouka prosti dnevi:

- 1. november 1989
- 29., 30. november in 1. december 1989 (nadomestimo 4. novembra 1989)
- 25. december 1989
- 1. in 2. januar 1990
- 27. april 1990
- 30. april 1990 (nadomestimo 5. maja 1990)

KULTURNE, ŠPORTNE, NARAVOSLOVNE IN INTERESNE DEJAVNOSTI

Šola se bo trudila, da bi kljub omejenim finančnim sredstvom zagotovila izvedbo kulturnih, športnih, naravoslovnih in interesnih dejavnosti po veljavnih predmetnikih.

Na šoli deluje vrsta interesnih dejavnosti:

- mladinsko kulturno-umetniško društvo,
- klub OZN,
- literarno glasilo Stezice,
- literarni krožek,
- bralna značka,
- recitacijski krožek,

- filmski krožek,
- matematični krožek,
- računalniški krožek,
- foto krožek,
- likovno-oblikovalni krožek,
- klub mladih raziskovalcev (kemijska, biološka, zgodovinska, umetnostno-zgodovinska sekcija),
- šolsko športno društvo z različnimi sekcijami,
- planinska sekcija,
- turistični krožek,
- hortikulturni krožek.

V posameznih interesnih dejavnostih vključeni učenci skupno s svojimi mentorji sestavijo program dela tako, da so v kar največji možni meri upoštevane želje učencev.

V okviru Kluba mladih raziskovalcev vsako leto učenci sodelujejo pri izdelavi raziskovalnih nalog za Krkine nagrade in v gibanju Znanost mladini. Posamezni učenci se udeležujejo tudi mladinskih raziskovalnih taborov.

NOVO! NOVO! NOVO!

Šola priznava poseben status nosečim učenkam, učencem, ki se izobražujejo multidisciplinarno (obiskujejo vzporedno dve srednji šoli), imajo status vrhunskega športnika (republiška in državna reprezentanca), opravljajo družbeno-politične funkcije v RK ZSMS ali dosegaajo republiško pomembne rezultate na kulturno-umetniškem področju.

Status raziskovalca dobijo učenci v času, ko intenzivno pripravljajo raziskovalne naloge za Krkino nagrado oz. v okviru gibanja Znanost mladini.

Pravice in obveznosti učencev, ki jim šola priznava poseben status:

- Kriteriji pri preverjanju znanja ostanejo enaki kot za vse ostale učence, preverjanje se izvaja v času, ko učenec ni obremenjen z drugimi obveznostmi.

- O rokih preverjanja znanja se učenec dogovori z učiteljem. Določen rok mora učenec obvezno spoštovati.

- Če je učenec odsoten v času skupinskega pisnega preverjanja znanja, ga opravi predčasno oz. naknadno po dogovoru z učiteljem.

- Učenec, ki v posameznem ocenjevalnem obdobju pri posameznih predmetih ni ocenjen, opravi

svoje obveznosti najkasneje do zaključka šolskega leta (31. 8.).

– Izostanke od pouka mora učenec obvezno predhodno javiti razredniku, po prihodu v šolo pa prinesiti pisno potrdilo ustrezne institucije (kluba, reprezentance, RK ZSMS, kulturne ustanove, mentorja raziskovalne naloge).

Postopek za priznanje posebnega statusa:

– Učenci napišejo vlogo in priložijo ustreznega potrdila. Vlogo učenca za priznavanje posebnega statusa obvezno podpišejo tudi starši.

– Učenci vlogo oddajo razredniku, obravnavata jo komisija za spremljanje učno-vzgojnega procesa pri zboru učencev in učiteljski zbor.

V primeru, da učenec izkorišča poseben status in se izmika šolskim obveznostim tudi v času, ko ni preobremenjen z drugimi aktivnostmi, mu na predlog razrednika učiteljski zbor in komisija za spremljanje učno-vzgojnega procesa poseben status ukinita. O ukinitvi posebnega statusa razrednik obvesti učenca in starše.

ŠOLSKI RADIO

Zdravo!

Najbrž vas je večina že uspela ugotoviti, da je v zadnjem času moč preko šolskega radia razen obvestil slišati tudi glasbo. V začetku je bila le občasno, toda sedaj je že stalna praksa med glavnim odmorom.

Obstajale so tudi visoko leteče ideje o oddajah, vendar je večina ljudi preveč obsedena z malico in ogledovanjem deklet oz. fantov, da bi bila sposobna spremljati še kaj drugega kot glasbo. Da pa vse le ne bo tako stihijsko, smo pripravili tudi program glasbe za posamezen dan v tednu. Torej:

- ponedeljek: rock in heavy metal
- torek: klasična, jazz in instrumentalna glasba
- sreda: glasba po željah!
- četrtek: pop in disco glasba
- petek: stari rock, country, folk...

Ob ponedeljkih lahko uživajo vsi tisti, ki prisegajo na trši zvok. Ta dan vrtimo glasbo v stilu pop-rocka, soft-metala, rocka in heavy metala. Povem pa vsem, da raznega alter-, speed- in trash-metala ne bo, kajti med profesorji ni opaziti pretiranega navdušenja za te vrste glasbe, fantje iz 4. a, ki skrbimo za program, pa tudi želimo končati šolo.

Ob torkih pa šolsko ozvočenje širi prelestne harmonije klasične glasbe za pomiritev. Upam, da je tudi profesorjem všeč, kajti ob torkih še nismo bili kregani.

V sredo pa se vrti glasba po vaših željah. Če vam je všeč kakšen ansambel ali skladba, se oglasite v 4. a, kjer bomo poskusili dobiti zelene posnetke. Če pa menite, da imate doma kakšno dobro glasbo, jo prinesite, vendar vsaj dan prej!

Ob četrkih pristni rockerji izginjajo v globine garderobe, kajti to je dan za vse najstnice, ki omedlevajo ob pogledu na Jasona Donovan in podobne ptičke (upam, da si s to izjavo ne bom nakopal zamere nežnejšega (?) dela šolske populacije) in ki z odporom poslušajo grde, zamaščene in zle rockerje. Torej, zvočniki bodo širili sladkomedeno glasbo in vsi bodo nasmejani in srečni (do zvonjenja).

Ob petkih gre pa zares. Vsi tisti, ki še vedno prisegate na sex, drugs & rock 'n' roll, napnite ušesa. Velja tudi tistim, za katere velja le prvo od teh treh pravil. Lahko vam zatrdim, da ne bo bolelo, ne morem pa jamčiti, da ne bo koga ob kakšni stari melodiji stisnilo pri srcu...

Boštjan, 4. a

MALICA IN WC

Mnogo stvari z malico in WC-ji se je spremenilo na bolje, vendar ne vse. Po WC-jih še vedno vidim razmetane cigaretne ogorke, ki jih bom v zimskih mesecih videval vse več. Nemalokrat vidim v straniščnih školjkah hrano in vse druge stvari, ki tja sploh ne sodijo. Za vse to in še za marsikaj smo pri WC krivi MI sami. Res pa je, da nismo za vse krivi mladi. Že v začetku sem povedal, da se je mnogo

stvari že obrnilo na boljše. Tovariš hišnik je položil nove ploščice tam, kjer je bilo potrebno, ne vem, kdo je s pomočjo mil v školjkah osvežil zrak v moških WC. Zahvaljujemo se mu! Celo toaletni papir sem nekajkrat videl v WC, tudi za to se vam zahvaljujemo, čeprav je ta po naši zaslugi večkrat na tleh namesto tam, kjer bi moral biti. Lansko leto sem kot »fazana« gledal vse te »gimnazijske novosti«, ki so sedaj za

silo popravljene. Vendar mila za roke in bolj pogostejše uporabe toaletnega papirja na naši šoli še ne nudijo...

Vem, da malica in stranišča ne gresta skupaj, a vendar... Tudi malica je boljša od lanskoletne, čeprav nekateri naši dijaki jedo kot »prašiči za koritom« in pustijo vse nastlano. To sramoto sem videl sam na lastne oči kot tudi mnogi drugi, ki jim tega ni mar.

Tudi tega ne razumem, kako lahko kdo s tekom je v garderobi. Mar ne vohta smradu po cigaretnem dimu in obutvi, ki je v garderobi? Z mislijo: »Ne jejmo kot prašiči v smradu in svinjariji, ampak kot vsi drugi normalni ljudje,« bi končal in se zamislil...

J. Oberstar

RESNICA O SLAVKU KAVŠKU

Verjetno vsi veste, da je tov. Slavko Kavšek naš hišnik. Več dni sva ga iskali po vsej šoli, da bi z njim naredili kratek intervju. Končno se nama je le nasmehnila sreča in našli sva ga v knjižnici. Postavili sva mu nekaj vprašanj o problemih, ki tako profesorjem kot nam, dijakom, povzročajo največ slabe volje. Taka zadeva je na primer nošenje copat.

– Zaradi mene lahko vsi hodite v čevljih. Vse je odvisno od dogovora. Jaz le opravljam svojo dolžnost. Lahko pa si predstavljate, kakšna svinjarija bi bila po šoli, če bi vsi hodili v čevljih.

Kaj pa, če se komu le zgodi, da pozabi copate doma?

– Saj ni tako hudo. Če koga prvič vidim v čevljih, mu nič ne rečem. Drugič ga samo opozorim. Drugače pa je, če kdo ves čas hodi po šoli v čevljih.

Nekateri smo zelo proti kajenju, še posebej v zaprtih prostorih. Kaj pa vi?

– Kajenje me zelo moti, še posebej v garderobi. Zdi se mi zelo nepošteno, da nekateri kadijo v zaprtih prostorih, kajti nikotin morajo vdihovati tudi tisti, ki kajenje sovražijo.

Kaj je vaše delo?

– Nadzorujem snažilke, kurim, vzdržujem šolo... Popravljam stikala, ki jih dijaki razbijejo. Največ dela imam pred konferencami in na koncu šolskega leta. Očitno imajo učenci takrat krizna obdobja.

Kdaj vstajate?

– Ob petih.

Kdaj?!?!

– Ja, ob petih, ker moram zakuriti. V službi sem osem do dvanajst ur, ko sem na dopustu, pa štiri.

Ste zadovoljni s svojo plačo?

– Še kar. Boljša bi bila, če bi bila višja ali če bi bil denar več vreden.

Imate kaj prostega časa?

– Bolj malo. Trideset let sem se ukvarjal z gimnastiko. Tekmoval sem skupaj z Mirom Cerarjem. Nekaj časa sem bil tudi trener ženske gimnastike. Rad pa tudi čebelarim in lovim ribe.

Kaj pa družina?

– Imam sina in hčerko. Oba sta že odrasla.

Kaj počnete med počitnicami?

– S pedagogi grem na morje. Tam skrbim za hrano in podobne stvari. Včasih pa sem učil neplavalce plavati. Tako mi po učencih tudi med počitnicami ne more biti dolgčas, saj sem vedno z njimi. Ko pa sem doma, vzdržujem šolo.

Tako smo se pogovarjali in pogovarjali. Na koncu nama je povedal, da je včasih zelo rad hodil v kino, sedaj pa za to nima časa. Všeč mu je tudi glasba vseh vrst. Najraje posluša Franka Sinatro, Doris Day in Vica Vukova. Kdaj pa kdaj prisluhne tudi operetam. Zelo všeč pa sta mu skladbi Dobra mrha in Lambada.

Maja & Petra, 2. b

AKTUALNO

S SAŠOM STOJANOVIČEM O KONGRESU ZSMS V PORTOROŽU

Naj vam predstavim svojega sogovornika. Na kratko, seveda. Hodi v tretji letnik pedagoške naravoslovne usmeritve na naši šoli in je dober učenec. Deluje na različnih področjih družbenega dela v občini in naši šoli. Aktivno sodeluje pri ZSMS, je eden izmed članov filmskega krožka na naši šoli, vsestranski športnik... Bil je tudi eden od delegatov novomeške mladine na kongresu ZSMS v Portorožu. No, prav o tem pa sem se pogovarjal z njim.

Kako to, da si se odločil, da greš na kongres ZSMS?

– Nihče ni šel na ta kongres prostovoljno, kajti voljeni so bili trije delegati, in sicer iz vsake občine, med njimi je moral biti tudi (obvezno, po dolžnosti) predsednik občinskih konferenc ZSMS. Pri nas ima to funkcijo Marjan Ristič, poleg njega pa sta bila izvoljena še dva delegata.

Mislil, da si bil na kongresu eden od mlajših?

– Mislil, da sem bil eden najmlajših. Mejnik je bil tretji letnik, saj gre tudi za določeno odgovornost.

Je bil to tvoj prvi kongres?

– Ja, prvokrat sem bil na kongresu. Na tiho upam, da ne tudi zadnjič.

Kako je potekal tok življenja v času pred zasedanjem in po njem?

– Tretjega novembra ob 13. uri smo prispeli v Portorož ter se nastanili v hotelu. Potem smo imeli zasedanja – voljene so bile komisije in delovno predsedstvo. V soboto je potekalo delo v treh komisijah. Prva je razpravljala o zunanji in notranji politiki, druga je bila komisija za organizacijo, statut in javne službe in tretja je bila komisija za energetiko, kmetijstvo, ekologijo in stanovanjsko problematiko. V nedeljo je bilo plenarno zasedanje. Sprejemali so se programi in statuti, jaz sem bil v komisiji za statute. Obstajalo je več spornih točk. Prva je bila o starostni meji članstva ZSMS. Tu so bila zelo različna mnenja, nazadnje smo se odločili za spodnjo starostno mejo petnajst let. Druga o mandatu predsednika ZSMS... Naprej ne bi našteval.

Je kdo od vas stopil za mikrofona?

– Ne, menili smo, da so drugi bolj politično prepričljivi in bi isti primer bolje razložili.

Kako si se počutil pred kamerami? Nekateri so te celo videli po TV.

– Imaš prav, nekateri so me res videli po TV.

Vedel sem, da nas snemajo, ampak jaz imam že izkušnje, saj sem igral v filmu, kar je bilo mnogo težje. Tu sem bil tiho in sploh nisem vedel, kdaj me snemajo. Zato sem se moral tudi temu primerno obnašati. Bil sem previden, da me kamera ne bi ujela ob neugodnem trenutku, kot je na primer branje časopisov v času zasedanja.

Kaj meniš o predsedstvu in s kom si se se pogovarjal?

– To predsedstvo se loči od prejšnjega po tem, da so člani bolj prijazni in naravni ljudje, ki ne izhajajo iz tega, da so pametnejši od tebe in da se jim moraš klanjati zaradi tega. Pogovarjal sem se s Školčem, Golobičem (Lavrret je vodil mojo mizo o statutih) in drugimi. Kaj več o predsedstvu ne bi govoril za noben časopis, pa tudi za Stezice ne bom.

Morda veš, kdo si je izmislil naslovnico za plakat?

– Ne vem, vem samo to, da je bil plakat tiskan v Ljubljani.

Kaj si boš posebno zapomnil s tega kongresa in življenja v teh dneh? Kaj se je zgodilo, kakšen poseben dogodek?

– V soboto zvečer je bil koncert Lačnega Franza v »Bier Halle« v Portorožu, kjer je bila glasba kot na našem zadnjem koncertu preglasna, zato sem odšel spat (grozno me je bolela glava). Drugi so »žurirali« naprej. Bilo je polno zanimivih malenkosti, sploh ni bilo dolgočasno, vidiš stare prijatelje, kakšno rečeš... Ena komisija pa je delala do zgodnjih jutranjih ur in tako niso »žurirali« do jutra. V tej je bil tudi Ristič. Njegova odsotnost je neizmerno pripomogla k upadu »žurantske atmosfere«.

Kakšne pa so resnične možnosti za zmago na volitvah, ki bodo prihodnje leto spomlad?

– Teško je napovedovati zmago, sem pa optimist in sem prepričan, da se bo večina ljudi odločila za program, ne pa za ljudi, ki včasih govorijo v skladu s programom (npr. predstavnik zelenih na eni strani govori o hitrejšem napredku z izboljševanjem gospodarstva, na drugi strani pa o ohranitvi gozdov). Menim, da so ljudje premalo seznanjeni s programi. Svoje pa bo seveda prinesla tudi propaganda, kar pa vedno tudi ni prav.

Jože Oberstar

VAS ZANIMA?

KATJA & BEND

Skupina Katja & bend je nastala letos pozno spomladi, prvih nekaj nastopov pa so odigrali pod imenom Kačji pastir, ki so ga jim nadeli kar na občinski ZSMS. Pravzaprav gre za nekoliko spremenjeno zasedbo skupine 5. avenija, ki je sodegla relativno visoko lokalno popularnost, vendar so se fantje kljub vsemu odločili, da poizkusijo z obetavno pevko Katjo Židanik, ki ste jo med drugim imeli možnost spoznati tudi na lanske šolske prvomajski proslavi.

Sedanjo zasedbo sestavljajo: Gregor Bevc (klaviature), Uroš Sadek (bas kitara), Boštjan Virč (kitara), Primož Žizek (bobni) in Katja Židanik (glavni vokal, kitara), občasno pa jim na pomoč priskoči tudi klaviaturist Rok Jerman.

Njihov repertoar obsega glasbo od kvalitetnega

popa, latina, bluesa do rocka. Ne obremenjujejo se z nikakršnimi glasbenimi predsodki, ampak igrajo preprosto tisto, kar jim je všeč. V delu pa imajo tudi lastne skladbe, ki bi jih lahko, če že moramo, uvrstili v predalček pop-rocka. V njihovi glasbi prednjači vokal, izrazito delo ritem sekcije, »začinjene« z rockersko kitaro ob izdatni podpori klaviatur. Dogovorjen imajo tudi termin v studiu, tako da jih bomo lahko kmalu slišali tudi na radijskih valovih.

Ne morejo se sicer pohvaliti z veliko nastopi v sedanji zasedbi, glavni vzrok pa je trenutno pomanjkanje repertoarja, kajti prednost dajejo kvaliteti, ne pa toliko kvantiteti. Verjamejo pa v svoje delo in menijo, da bo zelo kmalu kaj več slišati o njih.

AVALON

Skupina Avalon je ena izmed mlajših skupin na novomeški glasbeni sceni. Deluje že dobro leto, prvi uspešen nastop pa so pred kakega pol leta imeli v diskoteki hotela Metropol.

Skupino sestavljajo:

Miran Lavrič igra bas kitara. Star je 18 let, obiskuje pa 4. d razred na SŠPTNU. Je tudi edini v skupini s predhodnimi glasbenimi izkušnjami. Pred leti je namreč sodeloval v alternativni skupini Corpus delicti.

Goarzd Tratar igra ritem kitara, ima pa tudi vlogo spremljajočega vokala. Star je 18 let ter obiskuje 4. d razred na SŠPTNU.

Gregor Hrvatin igra solo kitara. Star je 18 let ter hodi v 4. d razred na SŠPTNU.

Boštjan Kovič igra bobne. Star je 18 let ter hodi v 4. c razred na SŠPTNU.

Rok Hrvatin igra klaviature. Star je komaj 15 let, hodi pa v 8. razred osnovne šole v Kostanjevici na Krki.

Željko Rokvič je pevec skupine. Star je 18 let, obiskuje pa SŠTZU.

Fantje so se v dobrem letu delovanja naučili že veliko pesmi, večino ste jih lahko tudi slišali na nedavnem koncertu na gimnaziji. V glavnem gre za starejše in novejše rockerske skladbe, domače in

tujе, kar daje vedeti, da bo v prihodnosti rock glasba zaščitni znak te skupine. Že v začetku se namreč želijo znebiti etikete, ki jo ima večina novomeških skupin, da so namreč komercialni bend.

Fante veže tudi zelo podoben okus. Vsem je namreč najbolj pri srcu irska skupina U2. Od tujih poslušajo še Bruca Springsteena, The Beatles, Boba Dylana, Eagelse ter druge rockerje. Od domačih pa so jim najbolj po okusu Lačni Franz, Martin Krpan ter Janez Bončina-Benč.

Avalonci so doslej sodelovali že na precej prireditvah, do svojih nastopov pa so bili vedno zelo kritični. Z nobenim od svojih nastopov niso bili, ne glede na mnenje občinstva, preveč zadovoljni. Vedo, da bo potrebno vložiti še veliko truda, da bodo dosegli kvaliteto v igranju.

Volje, marljivosti jim ne manjka, v zadnjem času pa je pri njihovem delu čutili tudi resnost, ki je na začetku ni bilo. Fantje pripravljajo tudi svoje prve skladbe.

Od njih je torej odvisno, če bomo na Dolenjskem kmalu poslušali novo, svežo in kvalitetno glasbo. Čas torej dela za vas, Avalonci.

Robert Dragan, 4. d

AVTOMOBILI

Poznate avtomobile? Baba zmešana, kaj pa sprašuješ?! No, že, že. Pa poznate Avtomobile?

Ja, kaj pa misliš, da smo mi? Za kaj nas pa imaš? NORMALNO!!!

Za vse nepoučene pa na kratko: Avtomobili so slovenski bend. Prihajajo iz Nove Gorice in igrajo predvsem rock. Imajo štiričlansko zasedbo: Mirko (klaviature), Marko (bas kitara in vokal), Lučko (bobni) in Alan (kitara).

Petek, 15. september

Na vso moč razmišljam, kaj bi danes počela. Pa ja menda ne bo to zopet eden izmed dolgočasnih petkov, ko se vsi lokali zaprejo okoli 21. ali kvečjemu 22. ure?!

Že kratek sprehod po mestu pa to (strašno) misel ovrže. Na vsakem vogalu namreč visi slika Avtomobilov.

Avtomobili?! Jasno! Štirje prikupni fanti so priznan slovenski bend in veliko bi zamudila, če bi se odrekla koncertu, na katerega vabijo. Pa zakaj ne bi združila prijetelega s koristnim?

Ura: 17.00

Kraj: Gostišče na Loki

Nekaj miz je zasedenih, vendar je še prezgodaj, da bi se tam trlo ljudi.

Od ene izmed miz prihaja živahen pogovor.

»Ma, kako da ne, postavi tisto reč DOL z odra!!«

»Porka madona, luči nimam kam pritrčiti!«

Ni težko ugotoviti, da prihajajo s Primorske – izdaja jih govornica.

Ker sem se za intervju odločila takorekoč pet minut pred dvanajsto, sem bila nepripravljena. V glavi sem sicer že imela kup vprašanj, a vseeno...

Pristopim k mizi, se predstavim, povem prošnjo...

»Ma, normalno, prisedi! Boš kaj spila?«

Vljudni fantje, ni kaj!

Kmalu steče živahen pogovor.

– *Imate turnejo?*

»Ne, to ne. Igramo predvsem ob koncih tednov. Najdete nas po vsej Sloveniji, včasih skočimo tudi 'ven',« pravi Mirko.

Pogovarjala sem se z Mirkom in Aleksom (ki je mikser in ga ni na plakatu). Marko je ravnokar odšel na Studio D, drugi pa so »vedrili« v bifeju. Mirko je simpatičen plavolasec in je bil skoraj ves čas vodja pogovora.

– *Koliko časa igrate skupaj? Od kdaj sploh so Avtomobili?*

Mirko: V današnji zasedbi smo skupaj tri leta. Drugače pa Avtomobili so (torej obstajajo) nekako sedem let.

Pogledam Aleksa, češ popravi, če je narobe, a Aleks samo prikima in dalje sreba svoje pivo.

Mirko: Marko je član Avtomobilov že od vsega začetka, je takorekoč neuraden vodja.

– *Kdo piše besedila, glasbo?*

Mirko: Glasbo pišem jaz, Marko pa tekst. Vse nato zmiksa Aleks...

– *In kaj nam boste zaigrali danes?*

Mirko: To bodo predvsem pesmi s tretje plošče. Seveda imamo naštudirane tudi druge pesmi, tako da ni problema, če nam zmanjka »naših«, pa hoče občinstvo žur nadaljevati. Zaigramo pač kaj drugega.

– *Kaj je vaš največji uspeh?*

Mirko: Mislim, da to, da smo še skupaj. Drugače pa sodelovanje na raznih glasbenih tekmovanjih. Letos smo se predstavili na Pop delavnici s pesmijo Lipe. Žal samo do polfinala.

– *Kakšna se vam zdi slovenska glasbena scena?*

Mirko, Aleks: Odkar je na sceni zopet rock (op. p.: Avtomobili igrajo predvsem rock), se stvari izboljšujejo.

– *Kakšen je vaš odnos do ostale glasbe?*

Mirko: Ja, cenimo pač vse, kar je dobro. To pa so Martin Krpan, Benč... Poslušamo pa vse.

– *Delate novo ploščo?*

Mirko: Da, kako veš? (smeh) Material zanjo je skoraj že zbran, izšla pa bo konec tega leta ali v začetku drugega. Odvisno, veš, tu je toliko vsega... Če gre kaj narobe, pade vse v vodo...

– *Kaj pa vaš prosti čas?*

Mirko: Lahko si misliš, da ga ni ravno na pretek. Razen naju z Aleksom so vsi ostali člani že poročeni in so pred kratkim postali mladi očetje. S tem je veliko obveznosti...

– *Katera je vaša naj... knjiga?*

Sledi začuden pogled, nato Mirkov smeh: Ja, no... Napiši: Dostojevski – Zločin in kazen.

– *Pa ti Aleks?*

Mirko (se zasmeji): Njega ne sprašuj, ne zna brati.

– *Da nisi malo zloben, a!? Povej, no!*

Aleks: Hmm, avtorja ne vem, naslov je pa, mislim, Murphijev zakon.

– *Kaj bi vzela s sabo na samotni otok?*

Mirko, Aleks: Puncu!!

– *Kako vas sprejema domače občinstvo? Imate še druge glasbene skupine v Novi Gorici?*

Mirko: Sprejem je vse boljši, predvsem pri mladih – študentih in srednješolcih. Drugače pa je v Novi Gorici še pet do šest ansamblov.

Pozanimata se, kako je s tem pri nas. Seveda sta poznala Pandan, nekaj malega sta vedela o Peti aveniji...

– *In kako organizirate svoje nastope? Kdo je vaš menedžer?*

Mirko: Največkrat nas na nastop povabijo, nikamor se ne silimo sami. Vendar smo vsak konec tedna zasedeni. Menedžerja nimamo – smo sam svoj organizator.

– *Kje si želita biti za novo leto 2000?*

Aleks: Doma! Vsaj enkrat!

Pa si že premisli: Ali na Kanarskih otokih.

Mirko: V Avstraliji, ker je tam poletje.

– *Kakšne težave spremljajo glasbenike?*

Mirko: Neorganizirani glasbeniki imajo stalno probleme. Mi pa imamo probleme samo z avtomobili. (smeh) Ja, na avtocesti pred Postojno smo imeli danes gumi defekt. Sicer pa je prevoz naš stalni problem.

– *Kaj ste po horoskopu?*

Mirko: Piši (smeh):

– Marko – škorpiljon (po kitajskem pes),

– Mirko – rak (tiger),

– Aleks – tehtnica (bivol),

– Lučko – vodnar (prašič),

– Alan – devica (zmaj).

– *Radi gledate risanke, filme?*

Aleksu se zasvetijo očke in brez zadrege pritrdi: Garfielda najraje!

Mirko: Filmov ne gledam kaj dosti. Sem bil pa prejšnji teden, ko smo gostovali v Ljubljani, tolikokrat v kinu kot ponavadi celo leto.

Občasno nas zmotijo delavci, ki postavljajo oder, pa česa ne znajo. Sledijo salve smeha...

– *A vas moti majhen oder?*

Mirko: Saj ni tako majhen. Se bomo že tako razporedili, da ne bo nobeden dol padel!

– *Kdaj ste že igrali v Novem mestu ali okolici?*

Mirko: Ja, lani za pusta v športni dvorani. Približno mesec nazaj pa v Sevnici na zaključku delovne akcije. Pa pred letom in pol v diskoteki Otočec... Na Loki pa pred štirimi leti nazadnje.

– *Kako vas občinstvo sprejema nasploh? Kje ste doživeli naj sprejem?*

Mirko: Najlepše so nas sprejeli v študentskem naselju v Ljubljani. Lepi pa so bili sprejemi tudi v Zagrebu, Beogradu... Odziv je povsod drugačen...

– *Kaj najraje jeste?*

»Kaj, o hrani se pogovarjate?« To je Lučko, bobnar in največja faca benda. »Zame napiši, da pasulj,« pravi.

Mirko: Jaz škampe. Ali imajo tu dobre? Za Marka napiši, da ima rad bučke, Aleks krače, Alan pa pašte, to je italijanska hrana.

– *Resda nimate veliko prostega časa, a vseeno, kakšni so vaši hobiji?*

Alan: Ho, ha, ha. Marko drsa na ledu, enkrat bo pa nadsal!

Mirko: Ker smo profesionalci, nam je igranje v bendu istočasno hobi. Pravzaprav sploh ne bi igrali, da ne bi bilo tako... Za sprostitev pa igramo nogomet.

Aleks: Smo rojeni glasbeniki. Igranje nam je edina stvar, s katero smo se kdaj ukvarjali v življenju. Seveda, po šoli!

Lučko: Že res, edina stvar za nas; Aleks, ti pa celo življenje ješ še krače! (smeh)

Mirko: Med tednom so tu še vaje, pa varstvo otrok, spanje, razmišljanje, branje knjig...

Alan: Kako praviš, da je naslov temu časopisu?

Pojasnim.

Alan: Ja, v Novi Gorici imajo tudi tak časopis, imenuje se Žarometi.

Lučko: Napiši, da je Alan strastem nabiralec gob. Ko je sezona, nabira kilometre in takrat živi od grb.

– *Lučko, daj, reci Nova Gorica!*

Lučko: Nova Gorica, zakaj?

Že sledi smeh drugih.

Mirko: Daj, Nina, povej, katera reka je to?

»Ja, Krka, normalno!«

Mirko (Alanu): Sem ti rekel, da je Krka. Krka, tovarna zdravil. Sem jaz vedel...

Prikaže se Marko, ki je bil na Studiu D, in začne priganjati, da bo treba malo povaditi. »Daj, pokaži, kaj so ti tipi natresli,« pravi. Z vsem se strinja in »milostno« dovoli objavo.

– *In zakaj sploh Avtomobili?*

Marko: Tu vmes ni nobene težke filozofije. Vsi člani so dobili nalogo, da si izmislijo 30 imen, nato smo glasovali. Zmagalo je tisto ime, ki je bilo vsem še najmanj zoprno.

Poslovala sem se in obljubila, da pridem nazaj na koncert.

ANKETA

Miki Lah (17 let): »Pevec in kitarist sta dobra. Pevec še posebno – je faca. So v redu!«

Tomaž Papež (17 let): »So super bend, toda publika ni ista kot na Primorskem.«

Boštjan & Matija (17 let): »So daleč nad novomeško ravniyo. Sicer je muzika umirjena, vendar ima polno harmonije, ritma. V pesmi vnašajo veliko jazz elementov. So profesionalci!«

Uroš Sadek (16 let): »So eden najboljših in priznanih, poleg Videosexa in Krpana, slovenskih bendov, ki so se prebili v širšo jugoslovansko sceno. Njihova glasba mi je všeč, ni čisti rock.«

Katja Židanik (18 let): »So eden redkih bendov, ki se zanesejo nase in vedno igrajo lastno glasbo.«

Nina Štampohar, 1. e

HOROSKOP

FEBRUAR, AVGUST (dekleta)

Približujejo se prazniki (nekaj novega ste izvedeli, ne?!). Če Mu podariš buteljko – napaka – saj jo boš potem popila sama! V soboto – potovanje! Srečo boš imela pri PODARIM-DOBIM (100 kg gnoj). Pazi pa se debele, črne mačke, ki poskakuje čez cesto.

MALI OGLASI

Prodajam, prodajam, prodajam, proooooooodam... Si zainteresiran? Prodajam, prodajam nove, ohranjene, črne... Te še zanima? Prodajam čisto poceni! Kaj? Bele spodnje hlačke! Šifra: Najlepše je brez!

Burekarno vzamem v najem. Šifra: Kontrarevolucija na delu!

Išče se pendrek. Šifra: Revolucija na delu!

Iščem ženo z ojačano spodnjo čeljustjo. Šifra: Spomladi bova orala!

Poceni prodajam plonke za drugi letnik. Šifra: Učiš se zase.

Prodajamo pivo (tuborg, laško, karlovačko, heineken, dinkel acker, hols ten pilsener) med poukom. Ponujamo vam točeno in v steklenicah, dostavimo tudi v razred (3. nadstropje 10 % dražje). Hitri, ustrezljivi, dobra ponudba. To smo mi! Geslo: To ni špricanje, to je biznis! P.S. Dijaki, ne hodite v Slončka, oglasite se pri nas!!! Odprto: 7.30 – 14.30 (non-stop).

JUNIJ, DECEMBER (dekleta)

Srečala se boš s človekom, ki ga ne boš mogla pozabiti. Nauči se nekaj iz svojih, pa tudi iz tujih napak. Prijatelj bo opazil spremembe na tebi, vendar vseeno poslušaj svoj razum. Vso srečo!

MAREC, NOVEMBER (dekleta)

Praden boš ti ugotovila, s kom boš, kje boš in kako boš, se bo drugim že rodil otrok! Poprimi za delo in se ne predaj malodušju. Končno bo Njegov nasmeh veljal samo tebi. Srečna?!

OKTOBER, MAJ (dekleta)

Čeprav imaš plesne čevlje, se po šoli ne nosi tako visoko! Si dobra, lepa in modra, vendar si – žal – vse to odkrila – sama! Obetajo se ti dinamični dnevi, ki te bodo popolnoma zaposlili (hoja v plesnih čevljih!).

APRIL, JUNIJ (dekleta)

Škoda, da v Yu Team Camel Trophy ne sprejemajo deklet (lahko pa si ti prva), zato odvečno energijo sproščaj drugje. Ne jej preveč začinjjenih jedi.

SEPTEMBER, JANUAR (dekleta)

Kupi se persen – pomirja! Grizi, kriči, tepi, skači – saj je tvoja napetost že na takšni točki, da lahko eksplodira! UEEAUUOOO!! Eno srečo boš zamenjala z drugo, pa tega še opazila ne boš. Kakšna sreča!

FEBRUAR, AVGUST (fantje)

Ves čas ne moreš doživljati le vznemirljivih stvari – pripravi se tudi na manj prijetna presenečenja. Ostal boš praznih rok, če boš delal prevelike načrte. Vzemi pamet in obzirnost v roke! Čimprej! Dobesedno! (Ljubzenska, finančna, zasebna plat!)

MAJ, APRIL (fantje)

Ne glej preveč okoli, ker boš primoran nositi očala (bedna fora!). Ne hodi spat bos, ker ti grozi gripa (še bolj bedna fora!). Tudi, če te ni, ona ve, kje si in kaj delaš. Tvoj izrek: Nikoli ne stoj, če se lahko uležeš!

JULIJ, JANUAR (fantje)

Ne bodi zavisten ali celo ljubosumen, saj veš, da to ni lepo niti potrebno. Nikogar ne moreš osrečiti, pa tudi tebe nihče. Resnica, ki ni povedana pravi čas, je hujša od zamolčane laži. Tvoj izrek: Spremeni velike težave v majhne in majhne v nikakršne.

SEPTEMBER, DECEMBER (fantje)

Imaš preobilno prehrano, kar se že pozna na tvojem telesu in kar ni všeč določenemu nežnejšemu spolu. Si kot »20 dek zemfa«. Beseda, izrečena v

prijateljski družbi, ti še nekaj časa ne bo dala spati. Oba s prijateljico čakata, kdo bo popustil, zato vajini odnosi niso urejeni. Tvoj izrek: Ženske gredo v ljubezni pač dlje kot moški.

JUNIJ, NOVEMBER (fantje)

Ker ljubiš nevarnosti in rad tvegaš, se bo lahko zgodilo, da ne boš dosegel izbranega cilja, ampak se boš moral sprijazniti s porazom. Kdor visoko leta, nizko pade!! Odgovori na pismo.

MAREC, OKTOBER (fantje)

Rešitev vseh težav bi moral iskati v samem sebi, ne pa v knjigah. Ne delaj preglavic šolskemu hišniku, prijaznim kuharicam (repete!). Preveč si ponosen na svoj razum. Tvoj izrek: Govor je srebro, molk zlato.

Pozdravljeni, Miški in Miške!
Če ste najprej pogledali, kdo je sestavil ta (pridevnik prepuščam vaši domišljiji) horoskop, vam ime ni povedalo še ničesar. Sva dve fazanki iz 1. e, bodoči... kdo ve.

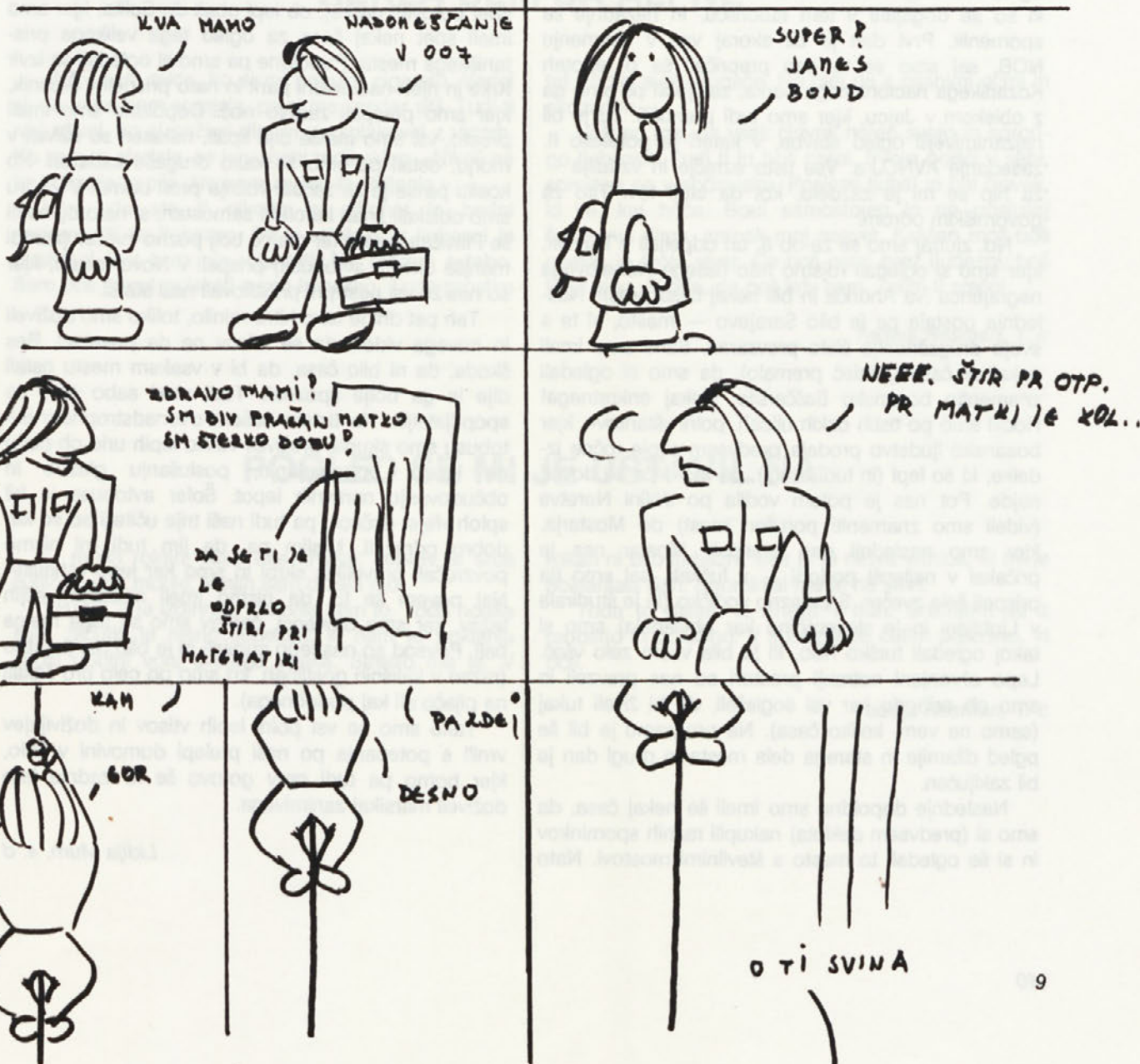
Vse to skupaj so le poizkusi in horoskop je bil napisan več kot na hitro (špricali sva eno brezvezno uro, hi hi!).

Nastal je v sodelovanju s starejšo osebo, vredno zaupanja, zato to vse le niso prazne marnje.

Obljubljava, da se bova pri naslednjem bolj potrudili, kajti folk na gimnaziji šele spoznavava. Upava, da je tokrat vse brez zamere. Malce medeno, a vseeno...

Kritike naj letijo izključno na naju; za osebni obračun pa se oglasite v 1. e! Hvala in nasvidenje prihodnjic!!

Šepc & Štampohar Co.

MOZAIK

EKSKURZIJA PO JUGOSLAVIJI

Kot vsako leto smo se tudi letošnji četrtarji pedagoške smeri sredi septembra odpravili na petdnevno ekskurzijo po Jugoslaviji. Zelo sem se je veselila, saj se dva tedna po dolgih vročih počitnicah na šolo sploh še nisem privadila in so se mi ti dnevi zdeli kot njihov podaljšek. Drugi vzrok pa je bil ta, da bom spet skupaj z vsemi svojimi »starimi« sošolci, s katerimi sem se morala letos zaradi različne usmeritve žal ločiti. Tako smo se vsi polni pričakovanj 17. 9. zjutraj odpeljali iz Novega mesta proti Jasenovcu, ki je bil naša prva postaja. Tu smo si ogledali muzej, kratek dokumentarni film o grozotah, ki so se dogajale v tem taborišču, in nazadnje še spomenik. Prvi dan je bil skoraj vse v znamenju NOB, saj smo se ta dan prepričali še o lepotah Kozarškega nacionalnega parka, zaključili pa smo ga z obiskom v Jajcu, kjer smo tudi prenočili. Tu je bil najzanimivejši ogled stavbe, v kateri je potekalo II. zasedanje AVNOJ-a. Vse tisto ozračje in vzdušje — za hip se mi je zazdelo, kot da stoji tov. Tito za govorniškimi odrom.

No, zjutraj smo se že ob 8. uri odpeljali v Travnik, kjer smo si ogledali rojstno hišo našega Nobelovega nagrajenca Iva Andrića in bili nekaj časa prosti. Naslednja postaja pa je bilo Sarajevo — mesto, ki te s svojo drugačnostjo čisto prevzame. Sami smo imeli nekaj ur časa (zdaleč premalo), da smo si ogledali znamenito bosansko Baščaršijo. Nekaj enkratnega! Hodili smo po tistih ozkih ulicah, polni »štantov«, kjer bosansko ljudstvo prodaja predvsem svoje ročne izdelke, ki so lepi (in tudi dragi), pa tudi kiča se dovolj najde. Pot nas je potem vodila po dolini Neretve (videli smo znameniti porušen most) do Mostarja, kjer smo naslednji dan prespali. Mostar nas je pričakal v najlepši podobi — v lučkah, saj smo tja prispeli šele zvečer. S prijazno vodičko (ki je študirala v Ljubljani in je slovenščino kar obvladala) smo si takoj ogledali turško hišo, ki je bila vsem zelo všeč. Lepo ohranjeni notranji prostori so nas prevzeli in smo ob odhodu kar vsi soglašali, da bi živeli tukaj (samo ne vem, koliko časa). Na programu je bil še pogled džamije in starega dela mesta in drugi dan je bil zaključen.

Naslednje dopoldne smo imeli še nekaj časa, da smo si (predvsem dekleta) nakupili raznih spominkov in si še ogledali to mesto s številnimi mostovi. Nato

pa smo se že peljali proti Međugorju, kjer se nam kljub pričakovanju Marija ni prikazala. Ta mali kraj (kot vsi veste) obiskuje zelo veliko tujcev, predvsem bolnih in invalidov, ki jih tudi zdaj ni manjkalo. Bilo je zanimivo...

Potem nas je pot vodila naravnost v Dubrovnik, kamor smo si vsi najbolj želeli. Po nastanitvi v mladinskem domu smo si ogledali stari del mesta z znamenitim obzidjem. Dubrovnik je res prekrasno mesto, turistov je kot listja in trave in ne more ti biti dolgčas, če samo sediš na kakšnem stolčku v ulici Straduna in opazuješ. S težkim srcem smo zjutraj spet potovali naprej, ob lepi obali do Splita, kjer smo imeli spet nekaj časa za ogled tega velikega pristaniškega mesta. Popoldne pa smo si ogledali še izvir Krke in njen nacionalni park in nato prispeli v Šibenik, kjer smo prespali zadnjo noč. Dopoldne smo imeli prosto, vsi smo malce dlje spali, nekateri so uživali v morju, ostali pa smo se kako drugače zabavali. Po kosilu pa se je že začela vožnja proti domu. V Zadru smo obiskali znan katoliški samostan, si nato ogledali še Plitvička jezera ter malce bolj pozno zvečer (zaradi manjše okvare avtobusa) prispeli v Novo mesto, kjer so nas že vsi nestrpni pričakovali naši starši.

Teh pet dni je tako hitro minilo, toliko smo doživeli in novega videli, da se vtisov ne da povezati. Res škoda, da ni bilo časa, da bi v vsakem mestu ostali dlje in ga bolje spoznali. Tudi med sabo smo se spoprijateljili. Na tistem našem dvonadstropnem avtobusu smo skupaj preživeli veliko lepih uric ob petju na kitaro, pogovarjanju, poslušanju glasbe in občudovanju naravnih lepot. Šofer avtobusa je bil sploh »fejst dečko«, pa tudi naši trije učitelji so se kar dobro odrezali. Mislim pa, da jim tudi mi nismo povzročali prevelikih skrbi in smo kar lepo »shajali«. Naj povem še to, da nismo imeli nobenih večjih težav, ker smo Slovenci, čeprav smo se tega malce bali. Povsod so nas lepo sprejeli in je bilo res prijetno (razen v kakšnih gostilnah, ko smo po celo uro čakali na pijačo ali kaj podobnega).

Tako smo se vsi polni lepih vtisov in doživljajev vrnili s potepanja po naši prelepi domovini v šolo, kjer bomo pa tudi prav gotovo še to zadnje leto doživeli marsikaj zanimivega.

Lidija Murn, 4. d

Se drobna roža
uklonila je usodi,
se stisnila je vase
in priklonila prav do tal,
ko rekel si, da greš,
da ne boš več z njo ostal.

In cvet njen
je v barvi žalosti vzcvetel,
in vonj
v mraku njenih sanj
se razpršel.
Ko ostala je sama,
na planetu brezmejnih širjav,
v kraju pozabe.

Evridika

Dež.
In kaplje na njenem obrazu.
In potok, ki lije z oči,
tistih oči,
ki si jih ljubil
in ki so ljubile tebe.
A sedaj kot da jih ni...
In plamen,
plamen v srcu, ki ti ga je dala.
Brez vprašanj in pomislekov.
A si odšel.

In posušile so se solze.
Tudi plamena več ni.
A čudno –
še vedno ostal si ti.

Evridika

REKLA SEM DA ALI NE

»Ne,« sem rekla, ko si mi ponujal cigareto. Vedel si, da je ne bom sprejela, pa si me vendar silil. Tudi ti nisi užival, ko si požiral dim in ga splakoval z vinom. Ko sem te gledala, se je v meni rodil sklep: »Nikoli ne bom kadila in pila. Ne bom zapravila življenja.«

Vem, da sta ti nikotin in alkohol le bedni nadomestili za ljubezen. Bil si otrok brez ljubezni in postal si fant brez nje. Oprosti. Ne morem s tabo. Sam boš moral poiskati svojo ljubezen. Toda prostim

te! Poglej svet drugače. Ne glej ga s pijanimi očmi in skozi dim.

Učili so me, da vsak človek najde svojo in sorodno ljubezen. Tudi ti ju boš našel. Svojo poišči v sebi, sorodno pa v sočloveku. Poskusi ljubiti in biti človek, ki ve, kaj hoče. Bodi samostojen in ne poslušaj šepetanja dima, ampak moj nasvet. Kakšen mož boš postal, je tvoja stvar. Če boš ostal brez ljubezni, boš krivil vino. Škoda, da boš kriv sam. Želim ti srečo!

Tadeja Resman, 1. c

POGLED SE MI JE USTAVIL NA

... mojih rokah. Niso bile krvave, čeprav je srce čutilo, da so morile. V njih sem držala njo.

VRTNICA je izdihnila. Umorila sem jo. Toda hotela sem začutiti le njeno ljubezen, ki nam jo poklanja skozi opojni vonj svojega telesa. Streslo me je. V

rokah ni bilo ljubezni. Bila je le mrtva vrtnica, ki mi je poklanjala dah. Spominjal me je na smrt.

Toda to delam iz dneva v dan. Srečujem se z radostjo in bolečino. V ljubezni pa čutim praznino, ki boli.

Tadeja Resman, 1. c

UNITED WORLD COLLEGE OF THE ADRIATIC

Mednarodna šola v Devinu je bila ustanovljena leta 1982 in je druga najmlajša šola izmed sedmih šol te vrste na svetu. Svojim študentom vseh ras in ver ponuja možnost spoznavanja in razumovanja narodov in narodnosti celega sveta. To dosega s programom, ki vključuje visoko kvaliteten akademski študij ter aktivnosti, ki spodbujajo željo po spoznavanju in družbeno odgovornost. Šola zajema zadnji dve leti srednje šole, vanjo pa je vpisanih 200 študentov iz 50 držav. Študenti so se vanjo vpisali med 16. in 19. letom. Vas Devin, ki je bila izbrana za lokacijo šole, stoji 22 km zahodno od Trsta in je tako na stičišču treh kultur: romanske, germanske in slovanske.

United World College of the Adriatic, kakršen je uradni naziv šole, pripravlja vse svoje študente na mednarodno maturo, ki temelji na šestih predmetih:

1. jezik A: učenčev materni jezik, svetovna književnost in prevodi iz vsaj dveh jezikovnih področij;
2. jezik B: sodoben tuji jezik ali drugi jezik A (to pride v poštev pri manjšinah);
3. humanitarne vede: zgodovina, ekonomija, filozofija;
4. naravoslovne vede: biologija, kemija, fizika, sistemi okolja;
5. matematika, matematični študij;
6. latinščina, drugi jezik B, dodatni predmet iz 3., 4., 5.

Študent si izbere iz vsake skupine po en predmet. Tri izmed le-teh mora obdelati na višji in tri na nižji ravni. Poleg tega pa mora študent še narediti tečaj iz teorije spoznavanja, napisati razširjen esej iz enega od šestih predmetov, sodelovati mora pri kakšni ustvarjalni dejavnosti, študenti pa vodijo tudi nekakšen študentski servis za ostarele ljudi v Devinu in širši okolici.

Osnovni jezik poučevanja je angleščina, študenti pa se uče tudi italijanščino, materno jezike pa učijo profesorji, ki občasno prihajajo na šolo iz 25 različnih

držav. Na šoli redno učijo profesorji iz Avstrije, Čila, Egipta, Indije, Irske, Italije, Južne Afrike, Kanade, Nemčije, Nove Zelandije, Šri Lanke, Velike Britanije in Združenih držav Amerike. Kakor študenti so bili tudi oni izbrani po zelo strogi selekciji. Vsi študenti na šoli dobivajo posebno štipendijo, kar omogoča, da selekcija ne upošteva finančnega ali socialnega okolja učenca, rase, vere ali političnih razmer v učenčevi domovini. Za Jugoslavijo je na voljo pet mest: dve za Slovenijo, dve za Hrvaško in eno za ostalo Jugoslavijo. V teh časih, ko nam je gospodarska kriza že stara znanka in šolanje v tujini nikakor ni poceni, je to še kako pomembno. Mnenje vseh devinskih profesorjev pa je, da je pravi čudež, kako uspeva našim profesorjem v tako velikih razredih ob tako slabih materialnih možnostih prenesti na učenca toliko znanja. Študenti iz Slovenije in Hrvaške so namreč vedno med najboljšimi na šoli. Res je, da šola v Devinu ni nikakršen tehnični čudež. Vse je zelo preprosto, skromno, tudi tu je mogoče govoriti o skromnih materialnih možnostih. Njihova prednost je predvsem v tem, da so razredi mahni (največ do 15 študentov) in je s tem omogočen boljši stik med profesorjem in študentom. Ta stik temelji predvsem na medsebojnem zaupanju in tovarištvu, kar omogoča bolj sproščene diskusije in problemske pogovore kot v našem šolstvu. Vendar pa tistemu, ki to zaupanje izkoristi, ni lahko, saj je na nek način izoliran. Šolanje temelji na študentovi osebni zrelosti, kajti tukaj ni ocen, ni sprotnega spraševanja ali kontrolk, je le zaključni izpit oziroma matura, ki ti široko odpira vrata vseh univerz na svetu. Je pa res, da je treba zanjo trdo delati skozi celi dve leti in sami študenti so rekli, da kakor ne poznajo sprotnih ocen, ne poznajo niti lenarjenja, kajti če se začneš učiti nekaj mesecev pred maturo, je prav gotovo ne boš opravil.

Aleš Knoll, 3. b

Glavna urednica: Sabina Novak, 3. a

Odgovorna urednica: Joži Unetič, 3. a

Tehnična oprema: Matjaž Potrč, 4. a

Mentor: prof. Janez Kolenc

Uredništvo: Nina Štampohar, 1. e
Vanja Šepec, 1. e
Jožica Cvelbar, 1. b
Urška Mehle, 1. b
Janja Ponikvar, 2. b
Maja Šepetavc, 2. b
Petra Klepec, 2. b
Maja Kincl, 2. b
Sandra Hrovat, 2. b
Jože Oberstar, 2. d
Aleš Pečavar, 2. a
Boštjan Virc, 4. a
Luka Lukšič, 4. a
Gregor Kavčič, 4. a

Likovna oprema : iztok

Tisk: Tiskarna Novo mesto

Naklada: 300 izvodov

Cena: 50.000 din

Srečno
Novo
Leto 1990

